

Na dagenlang afzien is winnaar Tour de Suisse bekend

Glenn HELD van Zwitserland

De unieke Tour de Suisse, die zich voltrok in een sprookjesachtig bergland, is voorbij. Na zware en sportieve dagen onder de zon, in de sneeuw, op en in het water kwam de 39-jarige Glenn Verwey bovendien. Hij werd door berggaweten Ronald Naar tot dé Held van Zwitserland uitverkoren. „Dit was een ongelooflijk avontuur dat ik de rest van mijn leven zal koesteren.”

door ROB HAMMINK

SAAS FEE (op de top van de Allalinhorn) – Geen beter decor denkbaar. Op 4027 meter hoogte stijgt de spanning. Vijf paar ogen kijken verwachtingsvol naar Ronald Naar die het Salomonsoordeel velt. Ook de koude wind kan de emoties niet afkoelen. Dan komt eindelijk het hoge woord eruit: „Glenn Verwey is de Held van Zwitserland geworden.” De boomlange man, geboren in Nederland maar met wortels in Suriname, lacht een witte rij tanden bloot. „Dit had ik nooit verwacht.”

■ Bij klettersteig overwin je aan een dunne staalkabel de zwaartekracht.

Nog diezelfde ochtend stond ict-tycoon Verwey, die zichzelf een 'bounty' noemt (bruin van buiten en wit van binnen), contemplatief om zes uur buiten. Op de achtergrond de Spartaanse Britanniahütte (3030 meter hoogte), waar we de nacht doorbrachten zonder enig contact met de buitenwereld. Terwijl we sliepen werd de hut getergd door gierende wind en hagelbuien. In de verte klomk meedogenloos onweer. Iedereen wist dat de aanstaande tocht naar de top van de Allalinhorn zwaar, koud en winderig zou worden.

Kwetsbaar

Terwijl Glenn voor vertrek over de bevroren gletsjer en besneeuwde toppen uitkeek: „Hier zijn geen woorden voor. Wat is de natuur toch prachtig overweldigend en wat zijn wij kwetsbaar. Ik hoop dat al dit moois nog generaties mag meegaan, maar ik heb mijn twijfels. Het broeikas effect eist zijn tol.” Hij wist toen nog niet dat hij de prijs zou winnen: terug te komen voor een lang weekend voor twee personen.

Wat in juni begon als een oproep in onze krant waarop 300 doorgetrainde landgenoten reageerden, groeide afgelopen week uit tot een waanzinnig sportief avontuur waar de mens de grenzen van zichzelf

TOUR de SUISSE

Rob Hammink Ronald Naar

en de natuur opzocht.

Het is een regelrecht wonder dat de vijf geselecteerde kandidaten voor de Tour de Suisse, die elkaar niet kenden, geen moment van onderlinge spanning hadden. Sterker nog: het leek alsof ze met „Hoe gaat 't met jou?” en „Kan ik iets voor je doen?” al jaren bevriend waren. Er was zelfs even sprake van een weddenschap wie Glenns billen mocht masseren na de Klettersteig. „Ik heb wel eens een andere sfeer meegemaakt op mijn tochten”, aldus Naar, die het tempo er goed inhield. „Iedereen had zo zijn eigen plek binnen de groep.” Niet verwonderlijk dus dat ieder teamlid aan de beurt kwam voor de rode trui die, naar analogie van de Tour de France, aan de dagwinnaar werd uitgereikt. „Het was uiteindelijk lastig de winnaar te kiezen”, stelt Naar. „Alle deelnemers hebben zo hun kwaliteiten, maar Glenn scoorde op alle fronten

goed. Hij is sterk, sociaal, sportief, rustig en heeft een mooi gevoel voor humor. Bovendien ken ik niemand binnen de vaderlandse bergsport die gekleurd is.”

Cabaret

Glenn Verwey de intelligente spierbundel, Gaby Eenschoten de sportvrouw en doorzetter in iedere vezel, Manja Scheffers de evenwichtigheid zelve, Ronald Balke

die bewees dat je met 56 jaar levenservaring qua soepelheid en durf niet onder hoeft te doen voor een twintigjarige en natuurlijk Benjamin Bastiaan Govers, die zonder enig probleem carrière kan maken als tijdloos (politiek) cabarettier. Gedenkwaardig is zijn beschouwing op de val van CDA-kroonpretendent Eelco Brinkman. „Die begon ook soepel te doen nadat hij zag dat Jeltin tijdens de perestrojka veel succes had met dansjes.”

Overdag werd gestreden. Vaak niet zonder gevaar. Iedereen weet nog hoe Gaby op dag één al haar handen en been openhaalde. Op rustige momenten werd gezwegen of diepgravend de wereld beschouwd. Het ging over journalistiek, over fenomenen als objectiviteit en zuiverheid. Of, waarom hadden de Duitsers wel musici en schrijvers in de 17e en 18e eeuw en wij alleen maar schilders?

We zagen vele gezichten

van dit groene ongenaakbare, maar tegelijkertijd toegankelijke land. Zo begonnen we met trotinetten (met een step op grote wielen de berg af), raften en kajakken in het kanton Graubünden met zijn brede dalen en kleine dorpen. Daarna door naar Intragna, tegen de Italiaanse grens in het kanton Ticino, waar papillen werden gestreed door de lokale keuken en canyoning op het programma stond. Een activiteit die, na een vrije val van drie meter en de ongelukkige ontmoeting met een granieten rots, nog lang zijn tol in mijn schouder zal eisen.

Walhalla

Om echt tot een oordeel te komen, reisden we uiteindelijk af naar het bergsportwalhalla Saas Fee in kanton Wallis, waar 47 van de 48 Zwitserse 'vierduizenders' prijken, de thuishaven van Ronald Naar. Wanneer we op D-day door de mist en sneeuw naar beneden lopen, laat Bastiaan vermoed „maar voldaan” weten: „Morgen ga ik een kopje thee drinken in Hotel de l'Europe. Even een kleine ego-check of mensen me herkennen. Want hoe je het wendt of weet: ik heb niet gewonnen, maar ik ben nu natuurlijk wel een bekende Nederlander.”

www.telegraaf.nl/tourdesuisse/

Met dank aan: www.myswitzerland.com www.swiss.ch www.swisstravelsystem.ch www.graubuenden.ch www.ticino-tourism.ch www.saas-fee.ch

■ Een moment van vreugde op de Mittaghorn (3143 meter), waar dorpelingen in lang vervlogen tijden een gigantisch kruis plaatsten. Inzet: de imponerende winnaar, Glenn Verwey. FOTO'S: RONALD NAAR

„Hij is sterk, sociaal, rustig en heeft veel humor”

■ Het verradelijke onderdeel trotinetten (boven) eiste al op dag één de eerste verwondingen. Links: De groep stelde zich in het grillige Zwitserse landschap bloot aan allerlei gevaren zoals canyoning.

■ Glenn Verwey bewees tijdens de gehele challenge een geboren leider te zijn.

■ Vooral de tocht naar de Allalinhorn was het laatste loodje dat, vanwege sneeuwstormen, zwaar woog.

Gemoedelijke groep kon niet genoeg voor elkaar doen

Vakantiefoto's!

AMSTERDAM – U dacht waarschijnlijk al: waar blijft-ie? Wees gerust, ook deze zomer organiseert De Telegraaf op Zondag een vakantiefotowedstrijd! Voor het derde achtereenvolgende jaar is het raadzaam om uw camera mee te nemen als u op vakantie gaat of een dagje erop uit trekt. Houd 'm bij de hand voor dat mooie uitzicht, die typische straatjes, die opvallende situatie of uw grappige familie. Stuur het allerleukste kiekje naar ons op zodra u terug bent. Gezien de enorme stapels inzendingen in voorgaande jaren willen wij u vragen om maximaal TWEE foto's

(regulier formaat) te zenden. Let op: alle inzendingen blijven in ons bezit.

Natuurlijk kunt u weer mooie prijzen winnen! Een onafhankelijke jury, onder wie een fotograaf van De Telegraaf, velt een deskundig oordeel en bepaalt de winnaars.

Ons e-mailadres is zondagredactie@telegraaf.nl, o.v.v. Vakantiefotowedstrijd. Brieven kunt u richten aan De Telegraaf op Zondag, Postbus 25009, 1000 MB Amsterdam, eveneens o.v.v. Vakantiefotowedstrijd. De sluitingsdatum is vrijdag 1 september. Veel succes!